

Science initiative “Universum”

Perspective scientific research

Proceedings of IV International scientific conference

Morrisville

Mar 30, 2017

www.iscience.me

Proceedings of IV International scientific conference “Perspective scientific research”. Morrisville, Lulu Press., 2017. 250 p.

Science initiative “Universum”

mail@iscience.me

www.iscience.me

Proceedings of 4th International Scientific Conference “Perspective scientific research”. Broad subject.

Published by Lulu Press, Inc.

Lulu Press, Inc.

627 Davis Drive, Suite 300,

Morrisville, NC 27560

© Authors of papers, 2017

© Science initiative “Universum”, 2017

ISBN: 978-1-365-87791-9

<i>Mytrofanova D.O.</i> ПЕРСПЕКТИВЫ ИЗУЧЕНИЯ СОЦИАЛИЗАЦИИ СОБСТВЕННОСТИ КАК ОСНОВНОЙ ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ ОТНОШЕНИЙ СОБСТВЕННОСТИ В СОВРЕМЕННОМ ОБЩЕСТВЕ	65
<i>Pereprosov R.V.</i> ANALYSIS AND RISK ASSESSMENT OF BANKS	69
<i>Rogozhin R.V.</i> DEVELOPMENT OF COMPETITION IN LOCAL MARKETS IN RUSSIA	72
<i>Rushchyslyn N.M., Halko N.V.</i> TRANSFER PRICING REQUIREMENTS AS AN INSTRUMENT OF CONTROL IN UKRAINE	74
<i>Sakun O.S.</i> THEORETICAL DOMINANTS AND METHODOLOGICAL BASES OF FORMING AND REALIZATION OF INVESTMENT RESOURCE OF INNOVATIVE ECONOMY	77
<i>Shkuropadska D.B.</i> CONCEPT IN THE THEORY OF RESILIENCE OF THE NATIONAL ECONOMY	80
<i>Solopenko T.V.</i> URBANIZATION PROCESSES IN THE WORLD	84
<i>Topilko B.I.</i> FACTORS OF STRATEGY OF DEVELOPMENT OF UKRAINIAN MARKET OF BAKERY PRODUCTS	87
<i>Tymoshok Y.V.</i> ENTERPRISE FINANCIAL PLANNING	89
SECTION 4. Philosophy	
<i>Filyanina N.M., Ivanova K.A.</i> ENVIRONMENTAL HERMENEUTICS	93
<i>Gordeeva I.V., Danylova T.V.</i> THE PROBLEMS OF GENDER INEQUALITY IN CONTEMPORARY UKRAINE	97
SECTION 5. Philology	
<i>Denisova A.S.</i> ENGLISH PHRASEOLOGISMS-SENTENCES DENOTING MAN'S FEELINGS	101
<i>Havrylova V.V.</i> STRUCTURAL TYPES OF ENGLISH PAREMIAS WITH THE COMPONENT "CALENDAR CHRONONYM" FORMED ACCORDING TO THE MODEL OF THE WORD COMBINATION	103
<i>Lukiyanchuk Y.O.</i> TRANSLATION OF FIVE-LETTER MILITARY ABBREVIATIONS AS SHORTENINGS OF FIVE-COMPONENT MILITARY TERMS (FROM ENGLISH INTO UKRAINIAN)	105
<i>Maksymchuk R.Y., Bilous I.M.</i> IMAGE-BEARING COMPONENT OF THE CONCEPT POSH	107
<i>Martakova A.V.</i> POSTMODERN KITSCH: LINGUOCULTURAL ASPECT	112
<i>Nekhaichuk Y.A.</i> THE IMAGE OF UKRAINIAN RULER IN THE NOVEL "MAZEPPA, HETMAN OF UKRAINE" IRENE STETSYK	114
<i>Peniushina N.M.</i> THE PECULIARITIES OF TRANSLATION TRANSFORMATION USAGE FOR REPRODUCTION OF DESTRUCTIVE LINGUISTIC ABSURD'S PRAGMATIC POTENTIAL IN FICTION	118
<i>Rula N.V.</i> THE DIFFERENTIAL FEATURES OF THE CATEGORY OF COORDINATION IN MODERN UKRAINIAN LANGUAGE	121
<i>Sinyavska O.E.</i> PHONOLOGICAL ASPECT OF NAMING	124
<i>Sukalenko T.N.</i> LINGVOCULTURAL TYPE "THE OFFICIAL" AFTER WORKS OF PANAS MYRNYI	126

Мартакова Анна Валеріївна
викладач
кафедра педагогіки та іноземної філології
Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця
м. Харків, Україна
аспірант
кафедра української мови
Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С. Сковороди
Науковий керівник — д.ф.н, проф. О.О. Маленко

ПОСТМОДЕРНИЙ КІТЧ: ЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ

Здійснено спробу окреслити лінгвокультурне осмислення поняття кітч і визначити ключові ознаки постмодерністського кітчу.

Ключові слова: кітч, постмодернізм, лінгвокультурний.

Предпринята попытка очертить лингвокультурные осмысления понятия китч и определить ключевые признаки постмодернистского китча.

Ключевые слова: китч, постмодернизм, лингвокультурный.

The paper has made an attempt to outline the linguocultural understanding of the concept of kitsch and to identify the key features of postmodern kitsch.

Keywords: kitsch, postmodernism, linguocultural.

Постмодерна поезія, послуговуючись відповідними засобами й способами її текстотворення, основним завданням яких є реалізація світоглядних інтенцій автора, визначає типовий характер постмодерністського дискурсу. Одним з таких характерних проявів постмодерністської спрямованості тексту можемо вважати кітч.

Актуальність обраної дослідницької проблеми детермінована недостатністю вивчення феномену кітчу як лінгвокультурного явища в українській постмодерній поезії. Тому мета поданої розвідки — здійснити спробу осмислення лінгвокультурного поняття «кітч» у системі постмодерного дискурсу й конкретизувати його місце в літературі зазначеного мистецького формату

Твори, основу яких складає кітч, мають структуру та форму, схожу зі справжнім мистецтвом високого рівня, проте за фактом є тільки його імітацією. Продукт кітчу характеризуються наявністю шаблонів, стереотипів, кліше, запозиченням найхарактерніших ознак і форм народного чи класичного мистецтва, еkleктичним поєднанням стильових характеристик, що втілюються в яскравій, модерній формі. Художню образність, оригінальність, новизну форм чи сюжету, змісту, вишуканість підміняють стереотипом, банальністю, тривіальністю, штампом. Відсутність якісного художнього відбору, який робить твір багатозначним, високохудожнім, його спрощена й груба зовнішня форма призводять до того, що зміст твору стає однозначним. Як визначає В. Руднєв, кітч — «зародження та один з різновидів постмодернізму, це масове мистецтво для обраних». Деякі з дослідників вважають, що кітч, як прояв відсутності смаку, існував у мистецтві завжди. Елементи кітчу можуть проявлятися в будь-яких напрямках мистецтва тоді, коли автор, пристосовуючись до смаків читачів, знижує мистецький рівень твору для задоволення

якихось інших корисних потреб. Іноді в сучасному мистецтві актуальна тема знаходить втілення у формі, що не має справжньої мистецької цінності й розрахована на масового споживача [http://esu.com.ua/search_articles.php?id=7117]

Виходячи з того судження, що ніщо не виникає з нічого, можемо припустити, що кітч існував у культурному просторі задовго до постмодернізму та, навіть, модернізму. Беручи до уваги той факт, що феномен кітчу існує не тільки в літературі, а й у багатьох інших сферах, можна стверджувати, що кітч існує паралельно з людським існуванням саме з того моменту, коли почалося змішування мистецьких форм, імітування високого та естетичного. Починаючи з 1930-х років, розвідки, присвячені більш детальному аналізу цього феномену, з'являлися в закордонних практиках, щоб у 1970-х роках знайти своїх послідовників серед вітчизняних дослідників. Враховуючи політичну ситуацію України 70-х років (відсутність її самостійності), усвідомлення існування цього явища мало чіткі обриси ближче до 80-х, коли кітч розглядався вже як естетичний феномен з атиестетичною конотацією. Своє відображення кітч має у всіх сферах людського існування. Не стала винятком і художня література. Переломний момент національного усвідомлення в купі зі змінами історичних епох та культурних парадигм, синхронно змінювали й ціннісні підвалини кітчу, утворивши певне нашарування, «сендвіч», інтегрувавши кітч до операбельного простору засобів вираження постмодерну.

Кітч є культурною категорією. Наголошуючи на одній з основних функцій кітчу — відтворення, імітування — слід зазначити, що вона тісно переплітається з «антиестетичною» функцією, бо саме естетиці та красі кітч протиставить свою естетику симуляції. Саме естетика симуляції і є найчікішим відображенням соціальних, класових характеристик, які проявляються в субкультурі. [<http://es-dejavu.ru/k/Kitsch-2.html>]/

Кітч (з нім. kitsch — халтурка) розуміють як один з найперших стандартизованих проявів масової культури, які характеризуються серійним виробництвом та статусним значенням, орієтованим на потреби буденної свідомості [<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B8%D1%82%D1%87>].

На сьогоднішній день поняття кітчу вивчене й описане в багатьох працях. Розглядаючи український кітч у постмодернізмі, літературознавець Т.А. Гундорова вказує на його попередню природу: «Постмодерні підходи до визначення природи кітчу спираються на практику постструктуралізму і деконструктивізму. Зокрема, запропоноване Ж. Деррідою поняття «критичної реафірмації», по суті, відповідає поняттю повторної естетизації» [2, с. 32]. «Кітч — мікромодель масової культури, семіотична програма якої — імітування, копіювання та перетворення мистецтва на товар» [2, с. 5].

Лінгвістичне значення кітчу здійснюємо, спираючись на попередні погляди у філологічній науці. Так, Ж. Бодрійяр говорить, що кітч «визначається переважно як псевдооб'єкт, тобто симуляція, копія, штучний об'єкт, стереотип; для нього прикметні бідність у тому, що стосується реального значення, і надмірність знаків, алегоричних референцій, різнорідних конотацій, екзальтація в деталях і насиченість деталями» [1, с. 144].

О.О. Маленко, розглядаючи поданий феномен у контексті постмодерного дискурсу, зазначає «Реалізація нового літпроцесу (новоліту) в умовах української культурної дійсності позначилася насамперед на мовній картині постмодерного тексту, яка стає екраном художніх рефлексій автора-деміурга, репрезентуючи його

інтенційну програму текстотворення. При цьому формально-змістові рівні тесту вповні відбивають актуальну суспільну ситуацію. Абсурд, беззмістовність, руйнація цінностей, дифузія свого й чужого (культури, інформації, мови) вербалізується колажуванням різнорівневих мовних кодів, знаків, цитаціями, словесною абракадаброю — кітчем» [3, с. 426].

Визначаючи лінгвокультурне підґрунтя поняття «кітч», звертаючи увагу на зазначене вище, можемо зробити висновок, що цей феномен, який розглядається в зрізі українського постмодерного дискурсу, визначається такими рисами — повною відсутністю структурованості, недотриманням правил організації високоякісного художнього тексту; повним редукуванням змістів, взаємопроникненням та тотальною імітацією. Формат представленої розвідки не окреслює аналіз засобів проявлення кітчу в постмодерному тексті, що є досить актуальним і становитиме тему подальших досліджень.

Література:

1. Бодрийяр Ж. Кітч / Ж. Бодрийяр. Общество потребления. Его мифы и структуры. — М.: Культурная революция; Республика, 2006. — 180 с.
2. Гундорова Т.А. Кітч і Література. Травестії / Т.А. Гундорова. — К.: Факт, 2008. — 284 с.
3. Маленко О.О. Лінгво-естетична інтепретація буття в українській поетичній мовотворчості (від фольклору до посмодерну): Монографія / О.О. Маленко. — Харків, 2010. — 488 с.
4. Інтернет ресурс. Режим доступу: . [<http://ec-dejavu.ru/k/Kitsch-2.html>]/
5. Інтернет ресурс. Режим доступу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=7117]

Нехайчук Юлія Андріївна
аспірантка

кафедра української літератури та компаративістики
факультет філології та соціальних комунікацій
Бердянський державний педагогічний університет

ОБРАЗ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВИТЕЛЯ В РОМАНІ “МАЗЕПА, ГЕТЬМАН УКРАЇНИ” ІРЕН СТЕЦИК

Україна як Гетьманська держава за більш ніж 116 років існування (1648-1764) мала 17 гетьманів (Богдан Хмельницький, Іван Виговський, Юрій Хмельницький, Павло Тетеря, Іван Брюховецький, Степан Опара, Петро Дорошенко, Суховієнко, Дем'ян Многогрішний, Михайло Ханенко, Іван Самойлович, Іван Мазепа, Іван Скоропадський, Пилип Орлик, Павло Полуботок, Данило Апостол, Кирило Розумовський), проте лише деякі з них досягли світового визнання. В українській історії можна виділити трьох гетьманів, чиїми іменами були названі цілі епохи, — Петро Сагайдачний, Богдан Хмельницький та Івана Мазепа. Проте найдовше при владі залишався саме останній. Вважається, що гетьман Мазепа намагався поставити Україну на один щабель з іншими європейськими державами, адже жодний із правителів не зробив так багато, як Мазепа, для розвитку культури та духовності українського народу.